

77 (261). 02 ՈՒ ԼԱԿԼԱԿ

Լակլակն ու օձ դեմ չելան չիրար. Լակլակն ըսեց.

— Օ՛ձ, դու իմաստունն իս, ըսե սա՛նք, մենք չորի՞ն ինք դուշ-
ման:

Օձն ըսեց.

— Է՛, չերկե՛ն ախմախ, քանի ես կը խեթիմ քրզի, դու կուտիս
ընձի, մեր մեջ բարիշութեն չէղնի:

